

A falikígyó

Ebbe' a házbo' szintén [volt], mer' ez má' akkor több mint százéves ház vót, mindig éjje hallottuk [a] csörgést. Olyan finoman csörgött, és még a' édesanyám is a falikígyókra beszét, hogy az, amit ott hallunk, az falikígyó. De hát azt a' épületet utóra..., mer' itt építettünk, ez itt vót mindjá' mögötte, azt jóformán én szedtem szét, két emberree. Hát kíváncsi vótam, de még lukas helyek se vótak. Vályogház vót, nem találtom semmi jelét a falikígyóknak.

[Mit mondtak erről a falikígyóról, hogyan nézett ki?]

A falikígyóról semmi más nem vót, hogy valami rosszat csinát, csak hogy azok csörögnek éjje, de azok is valamit jeleznek. Valaminek a' előjele vót. Mer' mondjuk sokan abba' is [hisznek], hogy a halál..., elhalálozáskor, annak is sokféle előjele vót, valami olyan jelent meg a házná'. Megjelent a régi hozzátartozója, vagy valaki. És ez is, ehhe' is vót ilyen tartva, hogy az a csörgés, amit hallnak, akkor az valaminek a' előjele. Há' nem a jónak, hanem inkább kellemetlen, vagy rossznak. Ez, ez, errű' csak ennyit tudok.